

Dosarul nr. 2rac-269/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Ojoga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

8 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea Comercială „Temcon Design” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și Firma Comercială de Producție „Vildsat” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Pavel Cucu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Firmei Comerciale de Producție „Vildsat” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Pavel Cucu împotriva Societății Comerciale „Temcon Design” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderii Mixte „Unit-Olimp” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea taxei de transport, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Firma Comercială de Producție „Vildsat” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Pavel Cucu și Societatea Comercială „Temcon Design” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și menținută hotărârea din 14 august 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 5 februarie 2016, FCP „Vildsat” SRL, reprezentată de avocatul Pavel Cucu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Temcon Design” SRL și ÎM „Unit-Olimp” SRL cu privire la încasarea taxei de transport, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului-comandă de prestare a serviciilor de transport nr. 2557, încheiat cu SC „Temcon Design” SRL, la 10 august 2015, FCP „Vildsat” SRL și-a asumat obligația să efectueze transportul

încărcăturilor de tip ușor alterabile (piersici) în cantitate de 20 000 kg pe ruta Ștefan-Vodă, Congaz (Republica Moldova) - or. Orel (Rusia).

A afirmat că contractul de expediție a fost încheiat conform prevederilor art. 1075-1085 Cod civil.

Astfel, potrivit condițiilor contractului, camionul cu n/î XXXXX a fost încărcat la 11 august 2015.

În aceeași zi, au fost întocmite toate procedurile vamale pentru exportul fructelor și camionul s-a deplasat spre destinație.

Procedurile vamale la exportul fructelor au fost efectuate la punctul vamal de trecere or. Pogor, regiunea Breansc, Rusia unde camionul a ajuns la 13 august 2015.

După ce, prin actul întocmit de către Vama din Breansc, Rusia, la 13 august 2015, la solicitarea Serviciului Fitosanitar a fost constată conformitatea fructelor, careva pretenții la calitatea și ambalajul mărfii nu au fost constatate, fiind obținut avizul pozitiv al serviciului la 14 august 2015.

A relatat că la 20 august 2015, FCP „Vildsat” SRL a fost înștiințată neoficial de către colaboratorii vămii precum că destinatarul mărfii SRL „Meridian Torg” a refuzat recepționarea mărfii, din motive ce nu se datorează calității serviciilor transportatorului și a solicitat punctului vamal efectuarea tuturor formalităților pentru returnarea mărfii.

În aceste circumstanțe, autocamionul a staționat în vama Pogor, regiunea Breansc, Rusia timp de 7 zile, fapt ce presupunea efortul căraușului întru asigurarea regimului termic special produsele perisabile, ceea ce zilnic impunea cheltuieli substanțiale neprevăzute și prejudicii materiale legate de staționarea neproductivă a mijlocului de transport.

A evidențiat reclamanta că și-a executat obligațiile cu toată diligența, din momentul în care au fost îndeplinite toate procedurile vamale necesare, transportatorul s-a adresat de nenumărate ori către pârâți, prin toate mijloacele posibile: telefon, e-mail și telegraf pentru a primi indicațiile de rigoare, însă în toată perioada de staționare, contrar obligațiilor asumate în pct. 6 din contractul de transport, au fost ignorate apelurile FCP „Vildsat” SRL, astfel, nu s-a asigurat transportatorul cu informația și indicațiile necesare, prin ce s-a dat dovadă de re-credință din partea pârâților.

Totodată, a susținut că ulterior efectuării procedurilor vamale de returnare a fructelor, în perioada 20 august 2015 - 25 august 2015, căraușul FCP „Vildsat” SRL din cont propriu a efectuat transportul fructelor returnate în adresa exportatorului (beneficiarului), iar la 26 august 2015 la vama Chișinău au fost efectuate procedurile vamale de către exportatorul fructelor (al doilea pârât).

La 27 august 2015, camionul cu încărcătură s-a deplasat la depozitul exportatorului în sat. Congaz unde a staționat până la 28 august 2015 în lipsă de loc liber pentru a depozita încărcătura, care avea nevoie de un frigider cu temperatură constantă.

Doar la 28 august 2015, exportatorul a dat dispoziție șoferului autocamionului să se deplaseze în or. Căușeni, unde a fost descărcat.

A subliniat FCP „Vildsat” SRL că a executat întocmai obligațiunile contractuale, inclusiv a executat transportul de returnare a fructelor, însă până în

prezent SC „Temcon Design” SRL nu a achitat nici serviciile prestate și nici nu a compensat prejudiciile suportate de căraș.

La fel, a explicat că în urma acestui parteneriat, FCP „Vildsat” SRL a fost grav prejudiciată, în rezultatul staționării neproductive a mijlocului de transport cu asigurarea temperaturii necesare pentru păstrarea produselor alimentare (consum permanent de combustibil pentru funcționarea frigiderului), salarizarea conducătorului auto care se afla în delegație, costurile ce țin de transportarea încărcăturilor returnate.

Astfel, executarea de către FCP „Vildsat” SRL a indicațiilor suplimentare celor contractuale au implicat un șir de cheltuieli suplimentare neavând nicio obligație să le suporte, de aceea a considerat că are dreptul la o recompensă din partea părților.

Potrivit condițiilor contractului încheiat cu expeditorul, ultimul și-a asumat obligația să achite 100 dolari SUA pentru staționarea neplanificată zilnic a mijlocului de transport, iar pentru fiecare zi de întârziere a plății 1 % din suma datoriei.

Ca urmare, intervine obligația SC „Temcon Design” SRL să achite suma totală a datoriei în mărime de 4 192,4 de dolari SUA, potrivit calculului, care include costul transportării fructelor în ambele direcții (din contact în 1 direcție expeditorul a achitat un avans de 600 de dolari SUA), precum și cheltuielile pentru staționarea neproductivă a autocamionului, care trebuie să fie suportată de către expeditor indiferent de faptul dacă destinatarul a refuzat motivat sau nu.

A considerat că vina la apariția cheltuielilor suplimentare suportate de FCP „Vildsat” SRL o are și ÎM „Unit-Olimp” SRL - proprietarul și furnizorul fructelor cumpărătorului din Federația Rusă, care se demonstrează din textul telegrammei din 25 august 2015, prin care a fost dat consimțământul pentru returnarea persicilor din Federația Rusă în Republica Moldova.

A mai notat că, în pofida faptului că potrivit actului de observare a vămii din 13 august 2015 se demonstrează că plomba, fructele și ambalajul erau într-o stare bună, iar destinatarul fructelor OOO „Meridian Torg” din or. Moscova, prin scrisoarea f/n din 17 august 2015, adresată șefului t/p Pogor, Vama Breansc se menționează că fructele proaspete, sosite cu autocamionul XXXXX prin CMR nr. 360067, au sosit necalitative, nu au ofertă pe piață, de aceea declară regim reexport.

Prin urmare, afirmația în cauză dă naștere unor obligații solidare.

Faptul că expeditorul și destinatarul fructelor (retur) este ÎM „Unit-Olimp” SRL se probează prin scrisoarea de transport internațional (CMR) nr. 360067 din 11 august 2015 și scrisoarea de transport internațional (CMR) nr. 360067 din 19 august 2015 cu același număr completate pentru ambele direcții.

A precizat că valorile solicitate de a fi încasate de instanță, în mod solidar, de la părți în beneficiul FCP „Vildsat” SRL reiese din următorul calcul: mijlocul de transport s-a aflat la dispoziția expeditorului în perioada 10 august 2015 până la ziua descărcării 28 august 2015, iar în total s-au parcurs 2 400 km x 1,5 dolari SUA/km = 3 600 de dolari SUA pe ruta (Congaz – Pogor – Chișinău – Congaz - Căușeni); staționare 12 zile x 100 de dolari SUA = 1 200 de dolari SUA (13 - 20 septembrie 2015) în vama Pogor, (23 - 25 septembrie 2015) - 3 zile în vama Starokazacie (27 -

28 septembrie 2015) - 2 zile în Congaz; întârziere de plată 1 septembrie 2015 - 30 ianuarie 2016 - 130 zile x 4,2 dolari SUA/zi = 546 de dolari SUA.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 530-549 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SC „Temcon Design” SRL și ÎM „Unit-Olimp” SRL, în mod solidar, în beneficiul FCP „Vildsat” SRL a taxei de transport în sumă de 3 600 de dolari SUA, a taxei de staționare în mărime de 1 200 de dolari SUA, întârziere de plată pentru perioada 1 septembrie 2015 - 30 ianuarie 2016 în mărime de 546 de dolari SUA, a cheltuielilor poștale în mărime totală de 495,26 de lei, a dobânzii de întârziere în baza art. 619 Cod civil, a taxei de stat și a cheltuielilor de judecată ce țin de plata onorariului avocatului.

La 23 noiembrie 2021, FCP „Vildsat” SRL, reprezentată de avocatul Pavel Cucu a depus cerere de majorare a pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat suplimentar încasarea din contul SC „Temcon Design” SRL și ÎM „Unit-Olimp” SRL, în mod solidar, în beneficiul FCP „Vildsat” SRL a sumei de 1 273,92 de dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere și a sumei de 2 280 de lei cu titlu de cheltuieli pentru executarea asigurării acțiunii achitată executorului judecătoresc.

Prin hotărârea din 27 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate din contul SC „Temcon Design” SRL în beneficiul FCP „Vildsat” SRL costul transportului în mărime de 1 400 de dolari SUA, taxa de staționare în mărime de 600 de dolari SUA, dobânda de întârziere în mărime de 830 de dolari SUA și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în mărime de 1 720,92 de lei, cheltuieli de executare în mărime de 2 280 de lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost admise apelurile declarate de FCP „Vildsat” SRL, reprezentată de avocatul Pavel Cucu și SC „Temcon Design” SRL, casată integral hotărârea din 27 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul central, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară din 2 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Meridian Torg” de partea pârâtă.

Prin hotărârea din 14 august 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate de la SC „Temcon Design” SRL în beneficiul FCP „Vildsat” SRL costul transportului în mărime de 1 400 de dolari SUA, taxa de staționare în mărime de 600 de dolari SUA, dobânda de întârziere în mărime de 551,47 de dolari SUA, cheltuieli pentru corespondență în mărime de 47,38 de lei, taxa de stat în mărime de 1 552,18 de lei, cheltuielile de executare în mărime de 2 280 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 8 000 de lei.

În rest, pretențiile formulate au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de FCP „Vildsat” SRL, reprezentată de avocatul Pavel Cucu și

SC „Temcon Design” SRL, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că imposibilitatea executării până la final a obligației FCP „Vildsat” SRL rezultată din contractul de transport încheiat cu SC „Temcon Design” SRL.

De aici, rezultă că cheltuielile suplimentare generate din staționarea camionului, asigurarea condițiilor necesare pentru încărcătură, se datorează refuzului acceptării încărcăturii de către destinatarul SRL „Meridian Torg”.

Astfel, primii instanță și instanța de apel au stabilit cu certitudine faptul lipsei vinovăției transportatorului în acțiunile din speță, or în lipsa unor motive și temeieri justificate și probate, destinatarul SRL „Meridian Torg” a refuzat acceptarea încărcăturii.

Prin urmare, cerințele transportatorului FCP „Vildsat” SRL urmează a fi admise parțial și anume cu privire la taxa de transport în mărime de 1 400 de dolari SUA, dat fiind faptul că potrivit clauzelor contractului de transport, costul total al transportului este de 2 000 de dolari SUA, dintre care, după cum rezultă din ordinul de plată nr. 64 din 11 august 2015, au fost achitați în avans 600 de dolari SUA, iar 1 400 de dolari SUA urmau a fi achitați după descărcarea mărfii, fapt care nu a fost realizat.

Totodată, instanța de apel a menționat că nu poate fi reținut calculul efectuat de FCP „Vildsat” SRL, susținut și în ordine de apel, în privința stabilirii valorii taxei de transport, bazându-se pe distanța dintre locul încărcăturii și locul de destinație, or clauza cu privire la taxa de transport a fost negociată de păți și stabilită preventiv, în cadrul contractului.

Pe marginea pretenției cu privire la încasarea taxei de staționare, nu au fost reținut motive pentru încasarea acesteia în suma solicitată, admiterea acesteia în cuantum de 600 de dolari SUA, fiind justificativă, or potrivit pct. 2 din contractul de transport, taxa pentru staționare este de 50 dolari SUA pentru fiecare zi de staționare, iar, după cum rezultă din circumstanțele cauzei, camionul a staționat timp de 12 zile.

Cu referire la cerințele FCP „Vildsat” SRL înaintate față de SRL „Unit-Olimp”, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia că acestea urmează a fi respinse, or SRL „Unit-Olimp” nu este parte a contractului în speță examinat, iar din materialele cauzei nu rezultă că au avut loc careva relații contractuale dintre SRL „Unit-Olimp” și FCP „Vildsat” SRL, litigiul fiind generat din contractul de transport dintre FCP „Vildsat” SRL și SC „Temcon Design” SRL.

La fel, instanța de apel a menționat că contractul de transport nu a fost realizat în forma negociată din cauza că încărcătura nu a fost acceptată de destinatarul acesteia, pe motivul stării necorespunzătoare, fapt care poate fi impus expeditorului și urmează a fi justificat, or o probă în acest sens nu a fost administrată, iar vina transportatorului în sensul stabilirii legăturii cauzale dintre acțiunile sau inacțiunile acestuia legate de asigurarea, neasigurarea corespunzătoare a condițiilor de păstrare a mărfii, nu a fost confirmată.

În același context, instanța de apel a menționat că sunt neîntemeiate argumentele SC „Temcon Design” SRL precum că cărașul a acționat pe cont propriu, or din situația creată, alte soluții oportune și justificative ale

transportatorului în coraport cu încărcătura, în condițiile în care expeditorul nu a dat alte indicații, după cum a indicat acesta, nu au fost reținute.

Astfel, instanța de apel a reținut că sunt lipsite de importanță juridică raționamentele SC „Temcon Design” SRL referitoare la faptul că transportatorul FCP „Vildsat” SRL ar fi încălcat prevederile art.1004 - 1006 Cod civil, care permit acestuia din urmă să dispună de încărcătură în vederea înstrăinării acesteia.

Instanța de apel a relevat că dispunerea de încărcătură este doar un drept sau o opțiune oferită cărașului, care urmează a fi realizată în situația în care starea încărcăturii justifică o asemenea măsură sau dacă costurile păstrării încărcăturii sunt disproporționat de mari în coraport cu valoarea încărcăturii, ceea ce nu rezultă din materialele cauzei, ținând cont inclusiv de cerințele acestuia.

La 18 august 2021, SC „Temcon Design” SRL, reprezentată de avocatul Roman Crivenco a declarat recurs împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, în partea admiterii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

A menționat că în cadrul raporturilor juridice stabilite între părți, SC „Temcon Design” SRL are statut de expeditor conform art. 1075 Cod civil.

Așadar, având calitatea de expeditor și neavând nicio vinovăție pentru returul mărfurilor, este exonerată de răspundere în fața transportatorului.

A evidențiat că din decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe nu este clar cum instanțele de judecată au constatat necesitatea încasării sumelor care au fost dispuse spre încasare.

Reieșind din prevederile art. 1083 Cod civil, a subliniat că survenirea răspunderii expeditorului este reglementată de către legislator prin prisma propriei sale vinovății, regula stabilită pentru majoritatea participanților circuitului civil, cât și pentru acțiunile vinovate ale ajutoarelor sale.

A considerat că acțiunile/inacțiunile transportatorului privitor la păstrarea regimului termic al mărfii sunt prezumate a fi contrare prevederilor contractuale în lipsa unor probe contrare, or potrivit contractului la capitolul condiții speciale se menționează respectarea regimului de temperatura + 2 °C și respectarea regimului de temperatură poate fi probat prin termo-diagramă de care trebuie să dispună orice camion care transporta mărfuri în regim de refrigerator, pe care FCP „Vildsat” SRL a omis să o ofere în calitate de probă, iar vinovăția/răspunderea expeditorului SC „Temcon Design” SRL nu poate fi antrenată în vreun fel.

A menționat că pretențiile înaintate de FPC „Vildsat” SRL sunt iluzorii și nu au niciun suport probatoriu pertinent și pun la îndoială buna-credință a acesteia.

Referitor la dobânzile de întârziere, SC „Temcon Design” SRL a remarcat că nu are obligația de a le achita, deoarece potrivit prevederilor contractuale, în punctul termenele și condițiile de plată se menționează - plata se face în lei la cursul BNM din ziua devămării, după prezentarea actelor.

Prin urmare, în acest punct nu este prevăzută o dată fixă când SC „Temcon Design” SRL urma să facă plata.

Respectiv, intimata urma să utilizeze art. 575 alin. (1) Cod civil.

A accentuat că în adresa SC „Temcon Design” SRL nu a fost expediată o somație de plată, respectiv în lipsa unei astfel de cereri nu poate fi pusă în întârziere.

Astfel, este inadmisibilă încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 551,47 de dolari SUA.

La 3 noiembrie 2021, FCP „Vildsat” SRL, reprezentată de avocatul Pavel Cucu a declarat recurs împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii plății taxei de transport retur, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în această parte.

În susținerea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume dat fiind faptul că în cazul dat a avut loc transportul internațional, care este reglementat de Convenția referitor la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR) Geneva, 14 noiembrie 1975.

A accentuat FCP „Vildsat” SRL că a executat obligațiile în deplină măsură, inclusiv a efectuat returnarea mărfii, însă, până în prezent nu a remunerat nici serviciile prestate și nici nu au fost compensate cheltuielile suportate de cărauș.

Ca rezultat, transportatorul a fost grav prejudiciat, având în vedere staționarea neproductivă a mijlocului de transport cu asigurarea temperaturii necesare păstrării piersicilor, salarizarea conducătorului auto supra program, costurile ce țin de transportarea mărfurilor returnate.

Prima instanță și instanța de apel nu au examinat litigiul în această parte și nu au luat în considerație temeiul indicat în CMR-ul completat, precum și contractul nr. 2015/06-24 din 26 iunie 2015, semnat de agenții economici SRL „Meridian Torg” și ÎM „Unit-Olimp” SRL.

Un alt contract care există între părțile pe acest dosar este contractul nr. AV-0707015 din 7 mai 2015 încheiat între SC „Temcon Design” SRL și SRL „Meridian Torg”, obiectul acestui contract fiind transportarea mărfurilor din Republica Moldova și din Federația Rusă, prin care, la fel, sunt reglementate condițiile de transportarea mărfii.

A considerat că, în afară de sumele încasate de instanțele de judecată de la expeditorul inițial al mărfii, instanța de recurs trebuie să se pronunțe și asupra prejudiciului cauzat FCP „Vildsat” SRL în rezultatul transportării mărfii returnate în adresa ÎM „Unit-Olimp” SRL, în rezultatul înțelegerilor cu expeditorul SRL „Meridian Torg” prin scrisoarea de trăsură internațională, menționată pe ruta Pogor, Federația Rusă, Starokazacie, Ucraina, Chișinău, Congaz, Căușeni pentru distanța de 1 221 km, care potrivit calculului anexat la dosar constituie suma de 2 096,2 de dolari SUA.

A precizat că în contractul inițial de expediție, taxa pentru transport într-o direcție a fost prevăzută de 2 000 de dolari SUA, care urmează a fi încasată de la proprietarul și destinatarul mărfii ÎM „Unit-Olimp” SRL, care la rânsul său, este în relații contractuale cu SRL „Meridian Torg”, căruia ulterior poate să-i solicite această sumă în mod de regres.

La 29 septembrie 2021, în adresa FCP „Vildsat” SRL și ÎM „Unit-Olimp” SRL a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SC „Temcon Design” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 10 vol. III), fiind recepționată de ÎM „Unit-Olimp” SRL la 1 octombrie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 15 vol. III), iar corespondența expediată în adresa FCP „Vildsat” SRL a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 16 vol. III).

La 5 noiembrie 2021, în adresa SC „Temcon Design” SRL, avocatului Roman Crivenco, ÎM „Unit-Olimp” SRL și SRL „Meridian Torg” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de FCP „Vildsat” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 23 vol. III), fiind recepționată de SC „Temcon Design” SRL, avocatului Roman Crivenco și ÎM „Unit-Olimp” SRL la 9 noiembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 24-26 vol. III).

La 9 noiembrie 2021, FCP „Vildsat” SRL, reprezentată de avocatul Pavel Cucu a depus referință la recursul declarat de SC „Temcon Design” SRL, solicitând respingerea recursului.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

La 9 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, SC „Temcon Design” SRL, reprezentată de avocatul Roman Crivenco a depus motive suplimentare de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului în sensul formulat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 august 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 224 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 18 august 2021 și respectiv, la 3 noiembrie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de SC „Temcon Design” SRL, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și FCP „Vildsat” SRL, reprezentată de avocatul Pavel Cucu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de SC „Temcon Design” SRL, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și FCP „Vildsat” SRL, reprezentată de avocatul Pavel Cucu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

De altfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, criticile aduse împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău în recursul concretizat depus de SC „Temcon Design” SRL, reprezentată de avocatul Roman Crivenco la 9 noiembrie 2021, nu pot fi avute în vedere, întrucât acestea au fost formulate mult după termenul legal de motivare a recursului.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția

Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursurile declarate de SC „Temcon Design” SRL, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și FCP „Vildsat” SRL, reprezentată de avocatul Pavel Cucu urmează a fi considerate ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Societatea Comercială „Temcon Design” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și Firma Comercială de Producție „Vildsat” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Pavel Cucu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic